

INGEZONDEN.

AFDRIJVING EN LUCHTEMBOLIE.

Levendig herinner ik mij de belangwekkende mededeelingen en discussie van HULST 1) en BURGERHOUT 2) over den abortus criminalis, waarbij de brandende vragen aan de orde werden gesteld: komt luchtembolie voor in de hersenvaten? waarvoor zeer stellig het goed waargenomen geval van BURGERHOUT pleitte:, En secundo: is het mogelijk, dat luchtembolie met plotselingen dood eindigt vele uren na het intreden van lucht in de geslachtsorganen,? waarvoor de publicatie van HULST van een ter autopsie gekomen geval bewijzende argumenten gaf.

Naar aanleiding van HULST's jongste mededeeling in het *Tijdschrift*, van 5 Juli 1.1. over afdrijving moge — omdat de met den dood eindigende gevallen van luchtembolie bij afdrijving zeer zeldzaam zijn — het geval, door P. NIEUWENHUYSE, prosector te Utrecht, het vorige jaar in een clinische bijeenkomst medegedeeld, hier vermeld worden 3).

Het betrof een gehuwde vrouw, die zelf een metalen catheter met stompe punt in haar uterus gebracht had en water ingespoten (met een ballon aan beide zijden voorzien van een gummislang, waarvan het eene einde in een kom water lag). Nauwelijks had zij deze operatie aanvaard, toen een gil werd gehoord en haar toesnellende echtgenoot haar stervend vond.

Bij de lijkschouwing bleek in het hart en de bloedvaten lucht aanwezig te zijn. In de baarmoeder werd een vruchtje gevonden van ongeveer 6 weken oud. *De vliezen waren bijkans rondom van den uteruswand losgewoeld*, waarschijnlijk door het met kracht ingespoten water, misschien ten deele onmiddellijk door den catheter. Doordat het in het water liggend gedeelte van de gummislang boven de vloeistof was gekomen of uit de kom was gevallen, was op een gegeven oogenblik met kracht lucht tusschen de vliezen en den wand van de baarmoeder geperst, met het boven vermelde gevolg.

Nergens werd een wondje gevonden; de bloedvaten in den wand, die vrij komen bij het loslaten der vliezen, moeten de lucht hebben opgenomen.

Utrecht.

K. A. ROMBACH.

ZIEKTEWET EN ZIEKTESTATISTIEK.

I.

Naar aanleiding van mijn korte opmerkingen over de ziektestatistiek in verband met de Ziektewet 4) heeft collega SNOECK HENKEMANS een ingezonden stuk aangeboden, dat voorkomt in het nummer van 19 Juli.

Eerst komen eenige woorden over de wordingsgeschiedenis der nomenclatuur van den Verzekeringsraad. Wij lezen:

„Op verzoek van die commissie 5) hebben toen de geneeskundige leden van den Verzekeringsraad (HEFTING en ondergeteekende) tot medewerking uitgenoodigd drie dokters uit erkende Bedrijfsverenigingen: BAK, BUNING en OOSTERBAAN, en twee adviseurs van Raden van Arbeid, TEN HOVE en WAASBERGEN”.

In den *Geneeskundige Gids* van 11 Juli j.l. schrijft HEFTING echter:

„Ten einde daartoe te geraken, is door de Advies-Commissie aangeklopt

1) *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.*, 1926, eerste helft, no. 8 en tweede helft, no. 10.

2) *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.*, 1926, tweede helft, no. 9.

3) Deze mededeeling geschiedt natuurlijk met volkomen instemming van collega NIEUWENHUYSE.

4) *N. T. v. G.* 28 Juni 1930, bldz. 3310.

5) Voor de uitvoering der ziektewet n.l.